

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/349/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614204925
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614204925.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej, sudcov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom P. X, XXX XX T., proti žalovanej: Q. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. Dr. A. J. č. XXXX/XX, XXX XX A. E., v konaní o zaplatenie sumy 2.827,70 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/186/2014-74 zo dňa 24. 09. 2014, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/186/2014-74 zo dňa 24. 09. 2014 potvrdzuje.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd v celom rozsahu zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie požadovanej istiny s príslušenstvom. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že medzi právnym predchodcom žalobcu (Slovenská sporiteľňa a.s.) a žalovanou vznikol záväzkový právny vzťah, a to na základe zmluvy o sporožirovom účte zo dňa 04.04.2001. Predmetom tohto zmluvného vzťahu nebolo poskytnutie povoleného prečerpania na účte, ako tvrdil žalobca v žalobe. Písomnosťou zo dňa 21.10.2008 žalobca preukázal žalovanej oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania na uvedenom sporožirovom účte od 21.10.2008 tvrdiac, že povolené prečerpanie je poskytnuté v zmysle zmluvy, ktorej predmetom je zriadenie účtu a poskytovanie povoleného prečerpania. Uzavretie takejto zmluvy však žalobca v konaní nepreukázal. Okresný súd ďalej zdôraznil, že právny vzťah účastníkov by síce nesplňal kritériá podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ale každopádne by mal znaky spotrebiteľskej zmluvy podľa Občianskeho zákonníka. Napokon okresný súd akcentoval fakt, že žalobca nepreukázal štruktúru uplatnenej pohľadávky.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.; keďže žalovaná si ich náhradu voči žalobcovi neuplatnila.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny a vyhovenia návrhu v celom rozsahu.

Podľa jeho názoru okresný súd nepostupoval dôsledne, keď nevykonal predložený dôkaz - podrobný položkový výpis z účtu žalovanej. Inak by totiž náležite zistil skutkový stav veci a najmä to, že žalovaná pohľadávka je oprávnená v celom rozsahu. Ide o nosný dôkaz vyhotovený právnym predchodcom žalobcu, ktorý zachytáva všetky obraty na účte žalovanej, ako aj výslednú sumu jej záväzku, ktorá je totožná s istinou žalovanej pohľadávky.

Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1, 2 písm. b) O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na doplnenie považoval krajský súd za potrebné zdôrazniť, že základný program sporového konania je formulovaný petítom návrhu na začatie konania, ktorým žalobca požaduje ochranu jeho práv. Je výlučne na ňom, aby na účely úspešného uplatnenia žalovaného nároku prezentoval konzistentné skutkové tvrdenia, ktoré zároveň podporí sumárom príslušných dôkazov. Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.). Dôkaznú povinnosť môže účastník plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne výnimočne aj iné než navrhnuté dôkazy a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

Úlohou všeobecného súdu je korigovať návrhy účastníkov na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. Podľa aktuálnej právnej úpravy súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, než navrhli účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Spravidla pôjde o situáciu, kedy súd aj napriek množstvu zadovážených dôkazov nebude môcť rozhodnúť vo veci bez tohto ďalšieho dôkazu.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že žalobca neprezentoval v konaní skutkové tvrdenia, z ktorých by bolo možné identifikovať a následne riadne posúdiť dôvodnosť uplatneného nároku. Keďže v konaní bolo uplatnené právo na zaplatenie dlhu zo zmluvy o povolenom prečerpaní účtu, bolo na žalobcovi, aby preukázal vznik zmluvy a tiež aby podrobne špecifikoval jednotlivé peňažné sumy, ktoré voči žalovanej uplatnil, a to z hľadiska výšky, splatnosti i právneho dôvodu vzniku. V tomto smere treba poukázať na fakt, že právny vzťah z povoleného prečerpania účtu je úverovým vzťahom (a ako správne podotkol okresný súd, nevzťahujú sa naň ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch), ktorý nemusí byť založený písomnou zmluvou. Existenciu tohto vzťahu mal krajský súd na rozdiel od súdu prvého stupňa preukázanú, pretože žalobca predložil zmluvu o sporožirovom účte, oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania ako aj výpisy, z ktorých je zrejmé, že žalovaná povolené prečerpanie využila. Nepostačujúce však boli skutkové tvrdenia, na základe ktorých bolo v konaní žalobcom požadované zaplatenie určenej finančnej sumy.

Žalobca neprezentoval v konaní skutočnosti, z ktorých by bolo možné identifikovať a následne riadne posúdiť dôvodnosť uplatneného nároku. Keďže v konaní bolo uplatnené právo na zaplatenie dlhu zo zmluvy o úvere, bolo na žalobcovi aby podrobne špecifikoval peňažnú sumu, ktorú voči žalovanej uplatnil, a to z hľadiska výšky, splatnosti i právneho dôvodu vzniku. Žalobca predložil nepostačujúce tvrdenia a dôkazy, ktoré v žiadnom prípade nemohli byť základom pre vyhovie podanej žalobe. Osobitne krajský súd poukazuje na obsah žaloby, v ktorej žalobca vymedzil svoju požiadavku na

zaplatenie žalovanej sumy, skutkovo však podrobne nepreukázal (predovšetkým vo väzbe na obsah zmluvy o povolenom prečerpaní účtu) jednotlivé sumy, z ktorých pozostávala žalovaná finančná čiastka. Neúplné skutkové tvrdenia museli viesť k zamietnutiu návrhu na začatie konania. Nie je úlohou civilného súdu odstraňovať vecné nedostatky podaní žalobcu, či snažiť sa z vlastnej iniciatívy hľadať v podaniach parciálne údaje na účely vyhovenia žalobe. Treba zdôrazniť, že v civilnom konaní platí zásada ukladajúca účastníkovi tvrdiacemu istú skutočnosť, túto aj preukázať, inak sa vystavuje riziku neúspechu v konaní. Žalobca v tejto veci zjavne neunesol dôkazné bremeno; konkrétna špecifikácia žalovanej sumy bola práve tým, čo mohlo vyústiť do jeho procesného úspechu v konaní. Pokiaľ účastník v konaní len poukazoval na jednotlivé listinné dôkazy, predovšetkým na predložený výpis z účtu, avšak bez väzby na ustanovenia zmluvy, ktorá predložená nebola, tento jeho postup bol nedostatočný, pretože neponúkol súdu jasný obraz o štruktúre uplatnenej pohľadávky. Argumentácia spočívajúca v odkaze na spomínaný výpis z účtu žalovanej nebola pre civilný súd postačujúcim dôkazom, pretože tento nedával zrozumiteľný obraz o spôsobe výpočtu uplatnenej pohľadávky.

Na základe konštatovaného odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal v prejednávanej veci dokazovanie náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu, spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania umožnil účastníkom realizáciu ich procesných práv a nadväzne zákonným spôsobom vyhodnotil tak procesnú aktivitu účastníkov konania, ako aj meritum veci. Po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 157 ods. 2 O.s.p. aj správne a presvedčivo odôvodnil.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, a preto je povinný nahradiť žalovanej trovy, ktoré mu v súvislosti s týmto konaním vznikli. Keďže si žalovaná náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a z obsahu spisu jej vznik trov tohto odvolacieho konania ani nevyplýva, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.